

[Finansministeren.]

at arbejdsgiverne skal indsende lønoplysninger til de skattelignende myndigheder, gør det rimeligt, at de erhvervsdrivendes indkomster bliver kontrolleret mere effektivt, end tilfældet er i dag.

Der er to områder, hvor det må anses for påkrævet at ændre de nugældende bestemmelser, nemlig dels kontrollovens afsnit 1 om de oplysninger, skatteyderne skal give i forbindelse med selvangivelsen, og dels afsnit 2 om de skattelignende myndigheders kontrolbeføjelser.

De foreslåede ændringer i lovens første afsnit tilsigter at udvide skatteydernes oplysningspligt over for skattemyndighederne.

Den gældende lovbestemmelse i lovens § 2 fastsætter, hvilke oplysninger der kan kræves i forbindelse med selvangivelsen. Det foreslås, at finansministeren skal kunne foreskrive, at selvangivelsen skal indeholde flere oplysninger end dem, der nu er adgang til at forlange. Der skal således kunne kræves oplysninger om formuebevægelser. Sådanne oplysninger vil ofte være af væsentlig betydning ved skatteansættelsen. Af hensyn til skatteberegningen skal der kunne forlanges oplysninger om ægteskabelige forhold. Forslaget indebærer også, at finansministeren får bemyndigelse til at fastsætte bestemte krav om, hvilke oplysninger der skal fremgå af de regnskaber, der indsendes med selvangivelsen, ligesom finansministeren skal kunne foreskrive anvendelse af standardregnskaber for visse erhverv. Således som reglerne er i øjeblikket, indeholder de intet om, hvilke oplysninger der skal findes i de driftsregnskaber, der indsendes til skattemyndighederne, hvad der volder praktiske vanskeligheder ikke blot for skattemyndighederne, men også for skatteyderne, som man i mange tilfælde må afkræve supplerende oplysninger.

Der er et område, hvor kontrollen med, at der gives rigtige oplysninger, er særlig vanskelig. Jeg tænker her på fradrag for repræsentationsudgifter. Ofte er det betydelige beløb, der kan fradrages på denne post, og det er vist det almindelige indtryk, at kontrollen med disse fradrag mange steder er temmelig ineffektiv.

I Norge og Sverige gælder der strenge regler for repræsentationsfradrag. Lovreglerne går klart ud på, at fradraget er

betinget af, at det har været tvingende nødvendigt for den pågældende virksomhed at afholde udgiften. I Sverige er der endda fastsat maksimumsbeløb for den udgift, der kan godkendes for bespisninger. I begge de to lande kræver man, at der i et skema redegøres nærmere for de afholdte repræsentationsudgifter.

I Danmark har man hidtil været noget lemfældig ved vurderingen af, om repræsentationen er nødvendig for virksomhedens drift, og der har ikke været generelle kontrolforanstaltninger. Fastsættelse af bestemte maksimumsbeløb vil næppe være hensigtsmæssigt, men det må være helt klart, at man ikke skal kunne få fradrag for en udgift, uden at det er dokumenteret, både at den er afholdt, og at den er fradragsberettiget. Sådant er det med andre udgifter, og der er vel ingen grund til at vise særlig velvilje over for udgifter til repræsentation. Det er derfor min hensigt at indskærpe kontrollen på dette område, bl. a. ved at forlange som betingelse for fradrag, at skatteyderen på et særligt skema nærmere dokumenterer arten og størrelsen af de forskellige udgifter, han har haft til repræsentation i hvert enkelt tilfælde. Også på andre områder bør det sikkert overvejes at udarbejde særlige skemaer, da arbejdet med selvangivelserne herved utvivlsomt kan lattes for både skatteyderne og myndighederne.

De ændringer, der foreslås i lovens § 6, tilsigter at forøge skattemyndighedernes kontrolbeføjelser dels ved at udvide adgangen til at kræve regnskabsmateriale indsendt, dels ved at udvide adgangen til at foretage eftersyn og opgørelse på stedet. Ved de foreslåede ændringer fjerner man den tvivl, der har været rejst om de skattelignende myndigheders adgang til at bruge oplysninger, som fremkommer ved gennemgang af en skatteydere regnskabsmateriale m. v., ved kontrollen med andre skatteydere skatteansættelse, og der bliver også mulighed for at indhente oplysninger fra selskaber, foreninger m. m., selv om de ikke er erhvervsdrivende. Der skabes herved mulighed for en effektiv krydsrevision og for brancheundersøgelser.

Endvidere foreslås skattemyndighedernes adgang til på stedet at gennemgå regnskabsmateriale og foretage opgørelse af